

507093

Acad. Alb. Regim. 1880.

A-2

III

507093
III
✓

APOLLINARIUM

METAPHRASIS PSALMORUM I—III

ab **Arthuro Ludwich** edita

qua

orationes

ad celebrandam memoriam virorum illustrium

Coelestini de Kowalewski — Jacobi Friderici a Rhod

Friderici a Groeben — Joh. Dieterici a Tet...

diebus XXI et XXIII Maji et XXIII Junii

h. s.

in auditorio maximo habendas

indicit

Ludovicus Friedlaender

P. P. O.

die XII Maji.

507093

III

Der Sternbach
10618

Apollinarii metaphrasin psalmodum ipse legi in his codicibus mss.:

B Florentino bibliothecae Laurentianae LIX 17 chart. saec. XV primum et ultimum psalmum cum glossis interlinearibus exhibente,

C Romano bibliothecae Angelicae C 4, 5 (olim Passioneae) chart. saec. XV ex.,

D Romano bibliothecae Casanatensis G V 6 chart. saec. XV ex.,

J Florentino bibliothecae Laurentianae V 37 chart. saec. XV in. (*L*² est eiusdem codicis manus recentior),

M Monacensi 65 chart. saec. XVI in.,

N Neapolitano II A a 11 chart. saec. XV,

O Oxoniensi inter Baroccianos bibliothecae Bodleianae nr. 25 bomb. saec. XIV in. (de siglo *O** dicitur ad ps. II vs. 15).

De quattuor aliis notata quaedam mecum communicavit Eugenius Abel Budapestinus: de

P Parisiensi 2743 chart. saec. XV ex.,

Q Parisiensi 2782 chart. saec. XV ex. psalmos I--XXVI 1 continente,

R Parisiensi 2815 chart. saec. XV,

S Parisiensi 2892 chart. saec. XV ex.

Praeterea tribus editionibus mihi uti licuit:

a Adr. Turnebi Paris. 1552,

b Joann. Benenati Paris. 1580,

c F. Sylburgii 1596,

quarum consensum littera *V* significavi. V^2 (a^2 b^2 c^2) est ἡ διάφορος γραφή iisdem editionibus adiecta.

Metaphrasi in aliquot codicibus (*L O P Q S*) praemissum est prooemium, cui titulus εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ ψαλιῆρος προθεωρία *L*, ἀπολιναρίον minio supra scripsit *L*², προοίμιον εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ ψαλιῆρος *O* (litterae uncis inclusae nunc absunt), ἀπολιναρίον προθεωρία εἰς τὴν τοῦ ψαλιῆρος μετάφρασιν *P*, εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ ψαλιῆρος προθεωρία: ἀπολιναρίον *Q*, εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ ψαλιῆρος *S*. quod prooemium in libro *D O D M N E V* omissum post Bandinium edidi a. 1878 in *Hermæ Berolinensie vol. XIII* p. 336 sqq., ubi vs. 85 καὶ λόγον ἐν λανάνεσσιν ἡμεῖς οὐκ οἴομεν, et vs. 105 τοῦνεκα δὴ καὶ γλώσσαν Ἰήονα (καὶ γὰρ ἐτύχθη . . . ὁμοῦ καὶ γλώσσα καὶ φῶδῃ) ἀθάνατον βασιλῆα πολύλλιτον ὑμνοπολεῦσαι Μαρκιανὸς ποθέσκεν scribendum fuisse Ervinus Rohde iam aestate eiusdem anni recte me monuit. posteriorem locum etiam Tycho Mommsen in egregia commentatione sua 'Gebrauch der Präpositionen σύν und μετά bei den Nachhomerischen Epikern' (Frankfurt a. M. Ostern 1879) p. 57 tractavit et sic restituendum esse coniecit: τοῦνεκα δὴ καὶ γλώσσαν Ἰήονα (καὶ γὰρ ἐτύχθη . . . ὁμοῦ λαλιῆ καὶ αὐιδῆ) ἀθάνατον καὶ. praeter hos locos corrigendi ex codice *O* vs. 5 ἢ τό μοι εὐρέμεναι et 86 προφανέντι ἀψενδέι μορφῇ.

Prooemium in *L O Q* pessima excipit primi psalmi metaphrasis (inscripta μετάφρασις παλαιὰ τοῦ α^{ου} ψαλμοῦ *Q*; in margine codicis *O* minio parum perspicue scriptum legitur vel

παλαιός vel παλαιός) certe ab Apollinari arte longe abhorrens, quamvis in margine libri *L* a prima manu minio appictum sit ἀπολιναρίου. cuius carminis auctor ne totum quidem psalmum μεταφράζειν sustinuit. in codice *S* inter hanc metaphrasin et prooemium insertus est ps. II τίπτε μέγα φρονάζαμεν (sic) κτέ. quāte quidem metaphrasis a *BCDMNPRV* ommissa (sed cf. ad Apollinarii ps. I 1 et 2) ita fere tradita est:

Ὀλβιος οὐ πεπόρευται δυσσεβέων ἐνὶ βουλῇ
καὶ πόδας οὐκ ἐστήσατ' ἀλιτροτάτοις κελεύθοις
οὐδ' ἐφ' ἔδορην φθινυθόντων θήκαιο κλισμῶν ἔοιτο,
ἐν δὲ νόμοισι θεοῦ θελήματα πάντιοτ' ἐρείθει

5 καὶ μελεθῶνας πάσας ἡμασι καὶ νυχίῃσιν.

ὡς δὲ λύγος πεφύτευται τοῖσι δρόμοισι ἑσέθρων,
ᾧριον ὅς θαλέθων κατὰ καιρία δώσεται ἄνθος,
οὐτ' ἀπὸ δ' ἐρρηήσατο φύλλον ἐὼν μάλα θάλλον,
αὐτὰρ πάντ' ἐσάωσε, τάπερ τελέθει πολυκαρπα.

10 οὐκουν δυσσεβέοντες τοῖσιν ὁμοιοι, οὐκουν,
ἢ ἀλλ' ὡς χρός, ὅν κεν ἄελλα γαίης ἄπο πάσσοι.
τοῦτο διανστήσονται ἀτάσθαλοι οὐχὶ δίκησιν.

vs. 1 Ὀλβιος ὅς οὐ πεπόρευται *LOO* S*, sed abundat ὅς in metro Bandini, Ὀλβιος ὅς πεπόρευτ' οὐ *Q*, quod etiam Fr. Ritter, de Apollinarii Laodiceni legibus metricis (Programm des Progymn. zu Tauberbischofsheim 1877) p. 8 coniecit. — δυσσεβῶν *O*, δυσσεβων (m. rec. & supra scripsit) *O**. — 2 ἀλιτροτάτησι ex -τοις corr. *O**. — 3 ἔοιτο *Q*. — 4 ἐν] οὐ *Q*. — ἐρείθει *Q*. — 5 ἡμασι omnes. — νυχίῃσι *O**. — 6 τοῖσι δρόμοισι ἑσέθρων *Q*, τοῖσι ἑσέθρων δρόμοις *LOO* S*, τοῖσι δρόμοισι ἑσέθρων e corr. *L²*, cuius correcturae vestigia etiam in margine *Q* supra haec: . . .

ὁμοιοι . . . . . ων. — 7 κατὰ καιρία *Q*, κατακαίριον *LO S*, sed melius κατὰ καιρὸν Bandini, κατὰ καιρὸν *O**. — 8 οὐτ' omnes. an οὐκ? — ἀπο *OO**. — ἐρρηήσατο *O* (non *O**). — φύλλον ἐὼν *Q*, ἐὼν φύλλον (ex φῦλον corr.) *O*. — θάλλον] omnes θήλλον. — 9 αὐτὰρ *S*. — 10 δυσσεβέων *O* (non *O**). — τοῖσιν m. rec. corr. ex τοῖς ἴσ *O**. — ὁμοιοι *O*, ὁμοιοιο *O**. — 11 ἢ ἀλλ' litterae ἢ ἄ evanuerunt *O**. — ἄελλα *OO**. — γαίης] ,sed forte legendum γίας Bandini. — ἀπο *O* (non *O**). — πάσσοι *O** (non *O*). — 12 τοῦτο] τῶτοι *OO**. — διανστήσονται *OO**. — οὐκ *O*.

Post id carmen in *Q* sunt duae lineae vacuae, quibus in margine adscriptum: ἑλλίπες τὸ χωρίον. — Sequitur in *LOQ* Ammiani cuiusdam metaphrasis primi psalmi (inscripta ἐτέρα

μετάφρασις ἀμμιανῆ κατὰ ζῆλον ἀπολιναρίου *Q*, ἀμμιανῆ μετάφρασις κατὰ ζῆλον ἀπολιναρίου *LO* et *S*, quo in codice eadem metaphrasis sub finem codicis post Apollinarium occurrit) eo notabilis et ab Apollinarii usu discedens, quod ἀμμιανῆς μεταφράσεως versio septuaginta interpretum cola sive versus fere nihil curavit. est autem haec:

Ὀλβιος ἐν μερόπεσσιν, ὅς οὐκ οἶδε μῆτιν ἀλιτρῶν
οὐδὲ κακορρέτων ἐδάη δυσπέμφελον οἶμον,
ἀλλὰ θεοῦ δίκησι κεκασμένος ἄφθιτον ἔμνον
παγγενέτου βασιλῆος ἐνὶ σιωματέσσιν ἀείδει

5 δένδρω βειδόμενος γὰρ ἐπὶ προχοῆς ποταμοῦ
ἐσταότι καὶ κυρπὴν ἄγει κατὰ καιρίον ᾧρης
φύλλον ἔχει γλυκεροῖσιν ἀειθαλέοισιν ὁμοῖον
εὐδοκίης ἐτύχησε θεοῦδεός ἡμῶν πάντα.

ἀλλὰ κακορρέτων οὐκ ἔλλαχε τὰτα γενέθλη,

- 10 *ἴς ἀνέμου ὅτε πολλὸν ἐπερχομένη κατὰ βαιὼν
ῥήξεν ἀναρπάξασα κόνιν γαίης ἀπὸ τηλοῦ·
τῇ ἔκελος βαρύντοιμος ἀμειδέα δάματα ναιῶν
οὐδὲ δίκης ὀφθαλμῷ ἐπέδρακεν· εἰσεβέων γὰρ
παγγενέτης πάτον οἶδεν, ἀλιτρονόων ἀπὸ τηλοῦ*
15 *τοῦνεκα δυστήνων γενεῇ προϋέλωμος ὀλεῖται.*

vs. 1 *ἴδε* pro *οἶδε* scripsit Hilberg, 'Princip der Silbenwaegung' p. 11. — 2 *δυσπέφελον* (m. rec. μ supra scr.) *O*. — *οἶμον* etiam *L*, sed μ e corr. m. 2. — 4 *αἰεῖδοι* *O*. — 5 *δένδρον ἀειδόμενος* *L*, quod corr. *L*². — *προχοῆσι* *O*. — 6 *ἐστιαῶς τε* *L*, sed *ἐστιαῶτι* (ex *ἐστιαῶτι* correctum) in marg. *L*², *ἐστιαῶτι* Bandini. — *κατακαίριον* *L*. — 7 *γλυκερῆσιν* *O*. — *ἀριθαλέουσιν* *O*. — 8 *εὐθρυδικίης* *O*. — *εὐύχησε* etiam *L*, sed η e corr. m. 2 — *ἡματα* *LO*. — 9 *κακομέκτων* *O*. — *οὐκ ἔλαχε* *O*, *οὐκουν λάχε* (sed *ουν* et *λά* a m. 2 in ras.) *L*. — 10 *ἐρχομένη* (ἐπ om.) *O*. — 11 *ῥήξεν* (εν e corr. m. 2) *L*, *ῥήξεν* *O*. — ultima littera vocabuli κόνιν e corr. m. 2 *L*. — 12—15 toti a m. 2 scripti sunt in *L* fol. 5^r: v. Hermae vol XIII p 349. — 12 *ἔκελος* *L*². — *ἀμειδέα*] *δ* e corr. *L*². — 13 *ὀφθαλμοῦ* *O*. — 14 *παγγενέτην* *O*. — *ἀλιτρονόων* *O*. — 15 *τοῦνεκα* *O*. — *γενεῇ*] *γεῇ* sic *O*. — de lectionibus codicum *QS* nihil compertum habeo.

Quibus carminibus praemissis aut praetermissis incipit in codicibus mss. Apollinariii metaphrasis. de eius titulo haec mihi innotuerunt: *ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ μετάφρασις τοῦ ψαλιῆρος. ψαλιῆριον τερπνὸν εἰς θεὸν μέλος* minio nunc praene evanido *O* (cf. ad ps. II 15), *ἀπὸ φωνῆς ἀπολιναρίου* *L*² (cf. ad ps. I 15. eadem secunda manus ex adverso in foliis recentioribus totam septuaginta interpretum versionem exaravit), *ἐντεῦθεν ἄρχεται μετάφρασις ἀπολιναρίου καὶ ἰωάννου γεωμέτρον· ἐν οἷς ἔγραψε καὶ εὐδοκία ἀγούσια, καὶ δι' ἱάμβων δωρόθεος ἱεροσολυμίτης. μετάφρασις τοῦ ψαλιῆρος, ἀπὸ φωνῆς ἀπολιναρίου. ψαλιῆριον τερπνὸν μέλος. ἀντιγράμμος περ' ἑβραίων ὁ ψαλμὸς* minio *Q* (qui in margine *LXX* quoque interpretum versionem exhibet), *ἀπολιναρίου μετάφρασις εἰς τὸν ψαλιῆρα* (haec etiam *V* habet) *καὶ ἰωάννου γεωμέτρον· ἐν οἷς ἔγραψε καὶ εὐδοκία ἀγούσια* (-*τον* *CD*, -*τον* *MN*), *καὶ δι' ἱάμβων δωρόθεος ἱεροσολυμίτης* *CDMN*, *ὁ ψαλμὸς ἁ, μακάριος ἀνήρ* *ds*, *τοῦ ἀπολιναρίου* *B*.

■

*Ὀλβιος ὅστις ἀνὴρ ἀγορῆνδ' οὐ νίσσει' ἀλιτρῶν
οὐδ' ἐπὶ δὴν σιγῶριξεν ἀπασθάλω ἴχνος ἀταρπῆ
οὐδ' ὄλοῆς ἔδρησιν ἐφέζετο λυμαντήρων,
ἀλλ' ἔχεν ἡδέω κραδίην συμφοράδμονα θεσμῷ*
5 *θεσπέσιον νύκτας τε καὶ ἡματα θεσμῶν αἰείδων.
ἔσεται οἶά περ' ἔγνος ἐρ' ὑδρηλοῖσι κελεύθους
καίριον ἀντέλλον σφέτερον μελιθδέα καρῶν*

I Argumenti vice fungitur versus *Δαυὶδ (Δαβὶδ α)* προφήτου καὶ βασιλέως μέλος *V* ab omnibus codicibus meis mss. omissus. certe neque hoc neque alia psalmodum argumenta sunt Apollinariii (cf. Mommsen l. l. p. 56). — lemma *μακάριος ἀνήρ ds* οὐκ ἐπορεύθη exstat in *CDMN* similique lemmata ibidem ceteris psalmis praemittuntur, quod hoc loco commemorasse satis habeo. — vs. 1 *ὅστις ἀνήρ*] *ἀνὴρ* om. *O*, *ἀνὴρ ὅστις* *B*. — *ἀγορῆν* *δ'* *MNO*. — *ἀλιτρῶν* *L*² *O*, *ἀλιτροῖς* *BCDMNP* — pro hoc versu legitur *ὄλβιος οὐ πεπόμενται δυσσεβέων ἐνὶ βουλή* *RV*. vide supra p. 4. — 2 *ἐπὶ* *OD*. — *ἀπασθάλων* *BCDL*² *O*, forte *ἀπασθάλω* Bandini, *ἀπασθάλον* *MN*. — in locum huius versus irrepsit *οὐδ' ἴχνος ἰσθηριξεν* (*ισθῆριξεν* conii. Ritter l. l. p. 24) *ἀλιτροτάτοισι κελεύθους* *PRV*. v. supra. — 3 *ὄλοῆς* *B*. — *ἔδρησιν* *O*. — *ἐφέζετο* *L*² *O*, *ἐρίζετο* *BCDMNPRV*. — 4 *ἔχεν* *O*. — *ἡδέω* *L*². — *κραδίην* *O*. — *συμφοράδμονα*] litterae *μονα* in ras. *L*², *σὺν φοράδμονα* *O*. — *θεσμῷ*] *θεμῶ* *O*. — 5 *τὸ* *CDNO* α. — *ἡματα* omnes codd. — 6 *οἶα περ* *BO*. — *ἔγνος* *BL*². — *ἐρ'* *L*², *ἔφ'* *BOR*. — *ὑδρηλοῖσι* *L*². — 7 *ἀντέλλον* *BO* (-*ον* e

- ἡγεκίως φύλλοισιν ἀχειροκόμοισι τεθηλός·
 πάντα οἱ ἰθύνοιο κατὰ χρέος ὅσα τελέσει.
 10 οὐ τοιοὶ γεγάσιν ἀτάσθαλοι, οὐ νύ τι τοιοί,
 ἀλλὰ κόνει ἔκελοι, τὴν δα χθονὸς ὄλεσ' ἀήτης.
 τούνεκεν εἰς κρίσιν οὐποτ' ἀναστήσονται ἀλείται
 οὐδ' ἄρ' ἀμαρτίνοοι πινυτῶν βουλήσι δικαίων,
 οὐνεκεν εὐαγέων βασιλεὺς ὁδὸν οἶδε δικαίων·
 15 αὐτὰρ ἀμαρτινῶν ὁλοή τριβὸς αἰὲν ὀλείται.

II

- Τίφθ' ὑπεροπλίην κενεόχρονα σύνθειο φύλα
 καὶ γαίης βασιλῆς ἀολίσθησαν ἐτοιμοί
 καὶ σφρων ἡγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἔν ἰόντες
 ἀθανάτου κατέναντα θεοῦ κατέναντα τε χριστοῦ;
 5 δεσμούς μὲν σπάσομεν, ζυγὸδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
 ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγελόισε τοῦσδε
 ἕξαθερίζων τ' αὐ μνηκηρίσαι' ἀφραδόντας.
 τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοιτεσσάμενος καταλέξει
 καὶ χόλον ἀμπνεῖων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
 10 αὐτὸς δ' ἡγεμονῆα κατέστησέν μ' ἐπιβήσας

corr. D). — μελιθεῖα] = ex η corr. L³. — verba μελιθεῖα καρπὸν in N fere detrita et a m. 2 in margine repetita.

— 8 ἡγεκίως B O L³ N O, ἡνεκίως D, διηνεκίως M, νωλεμῶς P, νωλεμῶς R V. — φύλλοισι M. — τεθηλός! γρ. τεθηλός

τε θάλλον Γ, τε θαλλον R. — 9 πάντα οἱ B O L³ O c. — κατα B. — ὅσα O. — τελέσει B L³ P R V, τέλεσε C D M N³

τελέσει O. — 10 γεγάσιν D L³ P V, γεγάσιν C M N R, γεγόνασιν B O. — οὐ νύ τι L³, οὐ νύ τοι M et N m. 2, οὐ νύ τοι B O D O et N m. 1, οὐ νύ γε P, οὐποτε R V. — τοῖσιν D, τοιοί εἰσιν O. — 11 κονίη B, κόνιοι O. — ἔκελοι B O, ἔκελλοι M. — τὴν δα B C D L³ M N, τὴν δά O. — ὄλεσ' B — 12 τούνεκεν B O, οὐνεκεν voluit Ritter

p. 11. — οὐποτ' B C D L³ M N O P (Ritter l. 1.), οὐδέποτ' R V. — ἀναστήσονται P (Ritter l. 1.), ἀναστήσονται L³, ἀναστήσονται B C D M N O, ἀναστήσονται R V. — ἀλήται M, ἀλήται O (sed ἡ in ras.) et N (in quo m. 2 corr. ἀλήται).

— 13 ἀμαρτίνοοι ἀμαρτωλοὶ I³. — vs. 14 et 15 om. O. — 14 οὐνεκεν C D M N. — ὁδὸν] πάτον P R V. — 15 ὁλοῶν C D M N. — totus versus immutatus τούνεκα (τούνεκα B) δυστήνοιον γενεὴ προθέλυμνος ὀλείται B P R V. — hunc psalmum subsequitur in L³ hic titulus minio scriptus: ἐντεῦθεν ἀρχεται μετάρησας ἀπολιναρίον καὶ ἰωάννον γεωμέτρον· ἐν οἷς ἔγραψε καὶ εὐδοκία αὐγοῦστα, καὶ θε' ἰάμβων δωρόθεος ἱεροσολυμίτης.

II Argumentum Ἐπιγραφῆς ο ψαλμὸς εὐρέθῃ δίχα (pro hoc versu codex O habet ἕτερος ψαλμὸς δευτερος παλαιός). | ἡνωμένοις (ἡν- O*) δὲ τοῖς παρ' Ἑβραίοις (-ων O O*) στίχοις· | ἀλλ' ὡς (sic L³, ἀλλ' ὡς O O*, ἀλλ' ὡς δὲ α β, ἄλλως δὲ c, ἀλλ' ὡς V³) δευτέρουσα Δαβίδου (Δαβίδου α) κρότοις, | ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς τίεται ταύτης δίχα (sic V, ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς εἴνατος τιμάται δίχα O O*, ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς εἴνατος τιμάται δίχα L³) praerouunt L³ O O* V. — Tres priores versus ab L³ O* (et Q, ut videtur) sic traditi sunt: τίπη μέγα φραζέταν ἐνὶ πραπίδουσι κενήσων (ἢ ex oi corr. L³) | ἔθνεά τε ξενόλεκτα καὶ λαοὶ φροσώντες | ἄρχοντες τε γαίης καὶ (καὶ om. O*) βασιλῆς ἐπήλυθον ἔρδην (ἄρ- L³). — 2 γαίης μεγάλοι M N et o corr. C. 3 καὶ σπῆν C D M N O V. — 4 θεοῦ ab omnibus (C D M N) omissum inserui. — te om. O M N. — pro hoc versu I³ C O* V habent παμβασίλης ἐοῦ τε (τὲ I³) κατὰ χριστοῦ θεοῦ, qui fortasse praefereendus. — 5 recutus num codices C D O M N V. contra L³ O* exhibent ἐξερέοντες (τες α m. 1 om. supra scr. m. rec. O*) ὑπέρνοα ῥήξεν δισμια δοῦλα. — 6 δ' ἐγελόισε O V, δὲ γελόισε C D M N, δ' ἐγέλασεν L³, διεγέλασε (m. rec. corr. δ' ἐγέλασεν O*). — 7 ἐξ ἀθερίζων C D N, ἀθερίζων (ἐξ om.) I³. — versum incorruptum esse vix putaverim. — 8 dissentiunt L³ O* δὲ τότε μνήνι (τότε μνήν m. 1, τότ' ἐν μνήνι corr. m. rec. O*) προσλαλέων κατὰ τοῖα προπήμενι. — 9 ἀμπνεῖων O V, ἀμπνώων V³, ἀμπνῶων C D M N. — pro hoc versu alium praebent L³ O* ἐν δὲ κότω βριαρῶ ταρβήσεται ἀστατίουτας. — 10 αὐτὸς δ' L³, αὐτὸς μ' vel αὐτὸς μ'

- εὐαγέει πρὸς ὄρει Σιώνος ἐφ' μεγαλίῳ
 ἀγγέλλειν βασιλῆος ἐφειμένην οὐρανίου.
 υἱὸς ἐμεῖο, πατὴρ θεὸς ἦνθα πρὸς με, πέλεις σύ,
 ἡματι προσφάτω αὐτὸς ἐν εὐδοκίῃ σ' ἀπεγέννων.
 15 λίσσεο μὲν, λάχος ὄφρα λάβης σὺ μὲν ἔθνεα δόντος
 καὶ κε κατασχεσίῃν σέο πείρατα πάνθ' ὑπὸ μῆνην.
 τοὺς δὲ σιδηρεῖν ἐνὶ ῥάβδῳ μηλοβοιήσεις
 ἦντε τε σκευὴ κεραμῆα συντριψείας.
 τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνήητε,
 20 παιδεύθητε καὶ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανοῦ ἄκρης.
 δεῖδιτε, δουλοσύνης δὲ κερύσσετε χάμμασι δέσμα
 καὶ οἱ ἀγῆλλεσθε τρομερῇ φρενὶ τέρψιν ἐλόντες.
 λάξεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ ποτε χώσεται ἔσσην,
 εἰσεβέος δ' ἄμα πάγιας ἀπορραΐσειε κελύθου.
 25 αὐτε θοῶς φλογόεντα νόον βαρύνθυμον ἐγείρη,
 πάντες ἄμ' ὀλβιοὶ εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτῷ.

ODMNOO* V — κατίστησίν μ' *I²*, κατίστησίν τ' *CDMNO V*, κατίστησε (m. rec. corr. -αι) τ' *O**. — ἐπὶ βήσας *I²*. — 11 πρὸς *I²*, ἐν *CDMNOO* V*. — 12 ἀγγέλλειν *I²*, ἀγγέλλων *CDONV*, ἀγγέλων *MO**. — 13 υἱὸς] υἱὸς *O*, υἱὸς (m. rec. corr. υἱὸς) *O**. — ἐμεῖο *CDMN*, ἐμοῖο *I²OO* V*. — ἦνθα *OO**. — πρὸς με om. *O**. — πέλεις σύ *V*, σὺ πέλεις *I²OO**, σὺ πέλλεις *ODMN*. — 14 hunc versum e coniectura dedi. ἡματι προσφάτω αὐτὸς σ' (αὐτὸς m. 1, αὐτὸς σ' corr. m. rec. *O**) εὐδοκίης ἀπογεννῶν (-γεννώ *I²*) *I²OO**, ἡματι δὴ σε προσφάτω εὐδοκίης (-ησαι *M*) γενέσθαι *CDMN*, ἡματι προσφάτω αὐτὸς σ' εὐδοκίης γενέσθαι *V*, ἡματι προσφάτω αὐτὸς ἐγὼ σ' εὐδοκίης γενέσθαι conl. Ritter 1. 1. p. 8. — 15 λίσσεο μὲν *ODMNOO**, λίσσεύ μὲν *V*, λίσσεο μὲν *L*. λάχος (m. rec. corr. λάχος) *O**. — λάβης σὺ *V*, λάβησι *OMNOO** et in ras. *D*, λάβης γε *L*. — μὲν ἔθνεα δόντος, correxi pro δόντος ἔθνη μου *V* ne! δόντος ἔθνη μοι *CDMNVO**, quod metricae Apollinarii artē reprobant. — post hunc versum in cod. *O* recurrunt quae supra siglo *O** significavi, scilicet carmen illud ὀλβιος ὅς οὐ πεπόμεναι δυσσεβῶν ἐνὶ βουλῇ κτέ. et secundi psalmi priores quindecim versus. et haec et quae sequitur psalmodum metaphrasia scripta est ab eadem manu. supra singulos versus legitur LXX interpretum versio minio picta nunc evanescente. — 16 σέο correxi. σοῦ *CD V*, σου *I²MNO*. — 17 e coniectura restituere ausus sum. σιδηρεῖ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δὲ γε μηλοβοιήσεις *CDMN V*, σιδηρεῖ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δ' ἂν μηλοβοιήσης *I²*, σιδηρεῖ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δ' ἰσθίη βατήσεις *O*, τοῦσδε γε σιδηρεῖ ῥάβδῳ ἐνὶ μηλοβοιήσεις conl. Ritter p. 8. — 18 hunc quoque versum dubitanter correxi. καὶ κεραμῆος σκευὴ ἦντε ἐκτριψείας *CDMN*, καὶ κεραμῆος σκευὴ ἦντε συντριψείας *V*, ἦντε ἄγχα συντριψείας σέας ἐκ κεράμοιο *I²*, καὶ κεραμῆος ἄτε σκευάσματι συντριψείας Ritter p. 9. καὶ σφας ἄτε σκευὴ κεραμῆα συντριψείας Koochly apud Ritterum 1. 1. — 19 συνήητε *D V²* et *L*, qui inde ab hoc versu textum a prima manu exaratum exhibet; συνήητε ex συνήηται corr. *O*. — 20 οὐρανοῦ *L*, οὐρανὸν *CDMNO V*. — 21 δουλοσύνης m. rec. ex δουλωσύνης corr. *O*. — κερύσσετε *O V*, κερύσσετε *ODLMN*. — χάμμασι δέσμα] δέσματα χάμμα *O*. — 23 λάξεσθ' οὖν λάξεσθε (οὖν encliticum) *O*. — μὴ ποτε χώσεται (-σεται m 2 ex -σεται corr.) ἔσσην *L*, μὴ χώσεται ἡμμεν *OD* et *N*, sed in hoc m. 2 ἐν ἴν
 supra scr.; μὴ χώσεται ἡμμεν *M*, μὴ χώσεται (m. rec. corr. χώσεται) κς (i. e. κύριος) *O*, μὴ χώσεται ὁ ἔσσην *V*. — 24 πάντες *O*. — κελύθου *LMO V*, κελύθους *CD* et *N*, sed in hoc m. 2 s deletiv. — 25 ἐγείρη *V*, ἐγείρη (η e corr.) *L*, ἀγείρη *O*, ἐγείρει *ODMN*. — 26 ὀλβιοὶ εἰσὶ *LMN*, ὀλβιοῖσιν *O*. — αἰὲν *LV*, om. *CDMNO*. — αὐτῷ
 ὄν
CDMN, αὐτῷ *L*, αὐτόν *OV*.

- Δυσμενέες τί τοσοῖδε περιπλήθουσιν ἐμεῖο;
 πολλοὶ δ' ἐγρόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται
 οὔτινά μοι ψυχῇ θεῶθεν βάζοντες ἀρωγὴν.
 ἀλλ' ἐμέθεν, βασιλεῦ, σὺ διηνεκέως προμαχίζεις
 5 κῦδος ἐμὸν γεγαῶς κεφαλὴν θ' ὑπεραυχέα τειχῶν.
 κικλήσκω βοῶων, ὃ δ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἄγνοῦ.
 αὐτὸς ἐκοιμήθην, κατὰ δ' ἔσχε με νήδυμος ὕπνος·
 ἂν δ' ἔστιν, ἥτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀνθ' ἔξειται ἀλκῆς.
 οὔ ποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἶην,
 10 οἳ κέ με κυκλώοντες ἐπιβρίσωσιν ὄμαρτιῃ.
 ἔγρεο καί με σάω, πανυπέριταε σάτερ ἐμεῖο,
 ὅτι σὺ μὲν σύμπαντις ἔλες κενεαυχίας ἐχθροῦς,
 αὐτὰρ ἀμαρυνσῶν ὅλοους συνέαξας ὀδόντας.
 σεῖο φάος, βασιλεῦ, σέο τ' εὐλογίην πῆρε λαῶ.

III Argumentum Δαυΐδου (a m. 2 ex Δαυΐδου corr. L, Δαβίδου a) λυγρὸν (sic O, λυγρόν L, λυγρόν CD M V) τρίτατον μέλος, ἠνίκα φεύγον | υἱὸν (υἷν O) Ἀβεσσάλωμον (sic O, ἀβεσάλωμον L, in quo accentus et littera μ a m. 2 scripta sunt, ἀβεσαλώμιον C, in quo m. 2 σ supra σ et ei supra ι adscriptis, ἀβεσαλώϊον D,

σσ
 ἀβεσαλώμιον M, Ἀβεσαλώμιον V) ἦν λίπε κοίρανος ἔθρην (ἔθρην MO) habent CD E M O V (ceterorum ignarus sum). — sequitur in L (m. 1) ἐνθεῶθεν ἄρχονται τῶν ποιητῶν οἱ ψαλμοί. — vs. 1 περιπλήθουσιν ἐμεῖο O, ceteri περιπλήθουσιν ἐμοῖο. — 2 ἐγρόμενοί L, ἐγρόμενοί O. — ἀντιφέροντο O. — 3 μοι] ἀν μιν. — 4 βασιλεῦ σὺ D L V, βασιλεὺς σὺ O, βασιλεῦσι C M, in marg. γρ. βασιλεῦ σὺ M. — προμαχίζεις correxi pro προμαχίζεις. — 5 γεγαῶς O V. — κεφαλὴν (θ' om.) V. — ὑπεραυχέα restitui (coll. vs. 12) pro ὑπὲρ αὐχένα V, ὑπὸ αὐχένα CD L M, ὑπ' αὐχένα O. — τεύχων om. O, τεύχον D et L, cuius m. 2 corr. τεύχων. — 6 κικλήσκω L, κικλήσκων O. — 6 δ M b c, δ δ' L O a, ὃ δ' C D. — οὔρεος m. rec. ex ὄρους corr. O. — ἔκλυεν D L. — ἄγνοῦ D M. — 7 κατὰ D L O. — ἔσχε C. — 8 ἂν pro ἂν omnes. — ἔστιν O. — ὅτ' e corr. m. rec. O, ὄτ' C. — 9 λαῶν πεφοβημένος] litterae λα et μ e corr. L. — 10 οἳ κέ με O, αἳ κέ με V, αἵκε με D L, ἀλκιμε C, ἄλκιμε et in marg. οἱ M. — κυκλώοντες εἶν L V C (in quo ω ex ὦ corr.), κυκλώοντες D O M. — ὄμαρτιῃ O (m. 1), ὄμαρτιῇ M. — 11 ἔγρεο m. rec. ex ἄγρεο corr. (# minio scriptum) O. — σάω] σώσον O, σάω M. — πανυπέριταε O, πανυπέριταε V. — ἐμεῖο L, ἐμοῖο CD M O V. — 12 ὅτι D. — σύμπαντις] πάντας M. — ἔλες C D. — κενεαυχίας L, κενεαυχίας corr. L², κενεαυχίας O, κενεαύχενας V, κενεαύχενας CD M. — ἐχθροῦς sic in ras. O. — 13 αὐτὰρ] minio correctum ἔσται O. — 14 σοῖο pro σεῖο M.